

Hendrik II van Brabant: 1207 – 1 februari 1248

Hendrik II, hertog van Brabant van 1235 tot aan zijn dood. Hij wordt ook Hendrik de Edelmoedige genoemd.

Hertog van Brabant

Periode: 1235-1248

Voorganger: Hendrik I

Opvolger: Hendrik III

Hij was de oudste zoon uit het 1e huwelijk van Hendrik I, wiens oostwaartse expansiepolitiek hij voortzette. Hij mengde zich in de twisten tussen de prins-bisschop van Luik en de steden van zijn bisdom, en sloot zich aan bij keizer Frederik II van het Heilige Roomse Rijk, wat hem in 1244 het graafschap Dalhem opleverde.

Hendrik was een eerste keer gehuwd met Maria, dochter van Filips van Zwaben en werd de vader van:

- Hendrik III (ca.1231-1261)
- Filips
- Mathilde (1224-1288), in 1237 gehuwd met Robert I van Artesië (1216 † 1250) en in 1254 met Gwijde III van Saint-Pol (-1289), comte de Saint-Pol
- Beatrix (1225-1288), in 1241 gehuwd met Hendrik Raspe (-1247), landgraaf van Thüringen en Rooms koning; vervolgens in 1247 met Willem II van Vlaanderen (1224-1251)
- Maria, in 1254 gehuwd met Lodewijk II van Beieren (1229-1294)
- Margaretha (1277), abdis van Hertogendal of Valduc, vandaag Hamme-Mille; deze abdij van cisterciënzerinnen had haar vader gesticht.

Hendriks tweede huwelijk was met Sofia van Thüringen en werd vader van:

- Hendrik het Kind (1244-1308), landgraaf van Thuringen

- Elisabeth (1243-1261), in 1254 gehuwd met Albrecht I van Brunswijk (1236-1279).

Sofia met haar zoon

Op 12 januari 1248, enkele dagen voor zijn dood, verleende hertog Hendrik aan zijn onderdanen het eerste algemeen landsprivilegie voor hertogdom Brabant, waarbij hij onder meer rechtszekerheid beloofde, en dat bedoeld was om de opvolging van zijn nog jonge zoon Hendrik III in de ogen van zijn onderdanen te vergemakkelijken. Samen met zijn 2de echtgenote werd hij begraven in de abdijkerk van Villers. Het mausoleum werd vernield bij de Franse revolutie, maar de ligging van de grafkelder is bekend.

Ruïnes van de abdijkerk van Villers